

1 NIEDZIELA WIELKIEGO POSTU

ŁK 4,1-13

Pełen Ducha Świętego, powrócił Jezus znad Jordanu i przebywał w Duchu na pustyni czterdzieści dni, gdzie był kuszony przez diabła. Nic w owe dni nie jadł, a po ich upływie odczuł głód. Rzekł Mu wtedy diabeł: «Jeśli jesteś Synem Bożym, powiedz temu kamieniowi, żeby się stał chlebem». Odpowiedział mu Jezus: «Napisane jest: Nie samym chlebem żyje człowiek».

Wówczas wyprowadził Go w górę, pokazał Mu w jednej chwili wszystkie królestwa świata i rzekł diabeł do Niego: «Tobie dam potęgę i wspaniałość tego wszystkiego, bo mnie są poddane i mogę je dać, komu zechcę. Jeśli więc upadniesz i oddasz mi pokłon, wszystko będzie Twoje». Lecz Jezus mu odrzekł: «Napisane jest: Panu, Bogu swemu, będziesz oddawał pokłon i Jemu samemu służyć będziesz».

Zaprowadził Go też do Jerozolimy, postawił na narożniku świątyni i rzekł do Niego: «Jeśli jesteś Synem Bożym, rzuć się stąd w dół! Jest bowiem napisane: Aniołom swoim rozkaże o Tobie, żeby Cię strzegli, i na rękach nosić Cię będą, byś przypadkiem nie uraził swej nogi o kamień». Lecz Jezus mu odparł: «Powiedziano: Nie będziesz wystawiał na próbę Pana, Boga swego».

Gdy diabeł dokończył całego kuszenia, odstąpił od Niego aż do czasu.

Tylko Bogu cześć i chwała!

Jezus pełen Ducha Świętego, przebywał czterdzieści dni na pustyni. Tam był kuszony przez diabła, który doskonale wiedział, kim jest Jezus. Dlatego diabeł nazywa Go Synem Bożym i kusi, aby odczuwając głód, kamień zamienił w chleb. Jezus zwycięża szatański podstęp, mówiąc: „Nie samym chlebem żyje człowiek”.

Chleb jest bowiem pokarmem dla życia doczesnego, dla ciała, które przemija i umiera. Do życia nieprzemijającego potrzebny jest pokarm duchowy, którym jest modlitwa, Eucharystia i słowo Boże.

Na pokusę władzy Jezus reaguje słowami: „Panu, Bogu swemu, będziesz oddawał pokłon i Jemu samemu służyć będziesz” (Łk 4,8). Tylko Bóg godzien jest wszelkiej czci i chwały. Tymczasem dzisiejszy świat bije pokłony przed bożkami, których stworzył. Bożki nie znikły z przestrzeni ludzkich umysłów. Człowiek nadal oddaje cześć przedmiotom martwym, żyjąc dla swojego ciała, dla jego żądz i pożądań. W centrum uwagi stawia pieniądze, karierę, władzę, dobra materialne. Często słucha i służy ludzkim demonom. O Panu Bogu zapomina, bo Bóg nie pasuje do współczesności, nie pasuje do jego pychy i wyniosłości jego umysłu.

W trzeciej pokusie diabeł chciał, aby Jezus sprawdził, czy Bóg Go miłuje, czy będzie spieszył Mu na ratunek podczas skoku z narożnika świątyni. Odrzucając pokusę, Jezus odpowiada: „Nie będziesz wystawiał na próbę Pana, Boga swego” (Łk 4,12). W ten sposób potwierdza, że bez posłuszeństwa Bogu, przez ignorowanie Jego nakazów, nie może być mowy o zbawieniu. Brak wiary i zaufania do Pana Boga uniemożliwia duchowy z Nim kontakt. Żądanie cudu świadczy o braku wiary. Przecież Bóg nie jest „czarodziejską różdżką”, nie jest na każde nasze zawołanie. On zbawia pokornych i skruszonych sercem, ludzi wielkiej wiary. Tymczasem dziś ludzie często wierzą oszustom i w oszustwa, a tak trudno im uwierzyć w prawdziwość słów Pisma Świętego.

Każdego dnia diabeł kusi każdego z nas. Kusi wytrwale i przekonująco. Roztacza wizje szczęścia i spełnienia pragnień. Pokusy wabią, przyciągają, wydają się nieszkodliwe, a nawet zasadne. Nie dajmy się jednak oszukać. Słuchajmy głosu naszego sumienia, rozsądku i prawdy Bożej. Pan Jezus zwyciężył szatana prawdą Pisma. Uczmy się od Niego prawdy i prawdą odpierajmy ataki demonów.

* * *

Kto słucha Pana, nie wpadnie w sieć szatana.

*Tylko Bogu cześć i chwała!
Tylko Bogu wdzięczność cała.
Tylko Bogu uwielbienie!
Bo Bóg – Wieczność i Zbawienie.*

(z tomiku „Dotyk miłości”)